

بانکداری اسلامی و تسهیم درآمد

جناب آقای دکتر پرویز عقیلی

استاد دانشگاه و مدیر عامل موسسه اعتباری کارآفرینان

چکیده

چون پس از پیروزی انقلاب اسلامی بانکهای کشور در ابتدا دولتی شده و سپس مشمول روش بانکداری اسلامی گردیدند، موضوع توزیع درآمد بین سهامداران (دولت) و سپرده‌گذاران آن طور که باید مورد توجه قرار نگرفته است. هر ساله بانکها سودی را که توسط بانک مرکزی تعیین می‌گردد به عنوان سود على الحساب به سپرده‌گذاران پرداخت نموده و در پایان سال بدون در نظر گرفتن سودآوری هر یک از بانکها و تعیین «سهم سهامداران» سود قطعی توسط بانک مرکزی تعیین و اعلام می‌گردد. عدم دستیابی به یک سود معقول و حداقل برابر با سود پرداختی به سپرده‌گذاران نیز خود مزید بر علت گردیده و پرداختن به موضوع را به تعویق انداخته است.

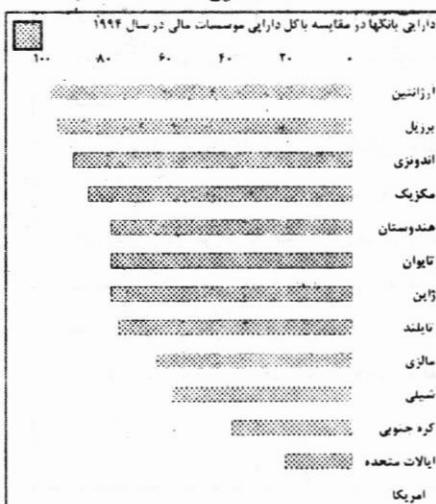
با توجه به قانون تاسیس بانکهای خصوصی که لازم است در چارچوب مقررات بانکداری اسلامی فعالیت نمایند، و امعان نظر بر اساس تئوری ایجاد «بنگاههای اقتصادی» در مورد به حد اکثر رساندن سودآوری مالکین بنگاه، ضرورت ایجاد می‌نماید که روشنی بیشتر جهت توزیع درآمد بین سهامداران بانکهای خصوصی و سپرده‌گذاران مذکور فراز گیرد.

در این گزارش سعی شده روشنی منطقی جهت بررسی بیشتر این مهم پیشنهاد گردد.

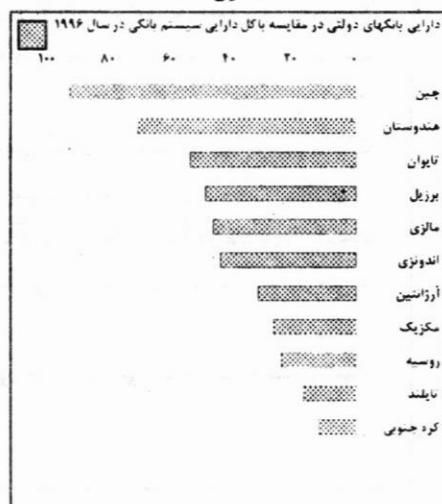
همانطور که در خلاصه گزارش آمده است، تسهیم درآمد برای بانکهای دولتی مفهومی نداشته چه سهام این بانکها متعلق به دولت است و تا به امروز این موسسات نتوانستند حدائق معادل هزینه بدھیها (سپرده) برای صاحبان سهام (دولت) به طور شفاف بازدهی ایجاد نمایند. به هر صورت با تاسیس بانکهای خصوصی و موسسات اعتباری موضوع تسهیم درآمد بین سپرده‌گذاران و سهامداران بانک یا موسسه جنبه جدی پیدا کرده است و لازم است راه حلی بروای آن یافتد.

در این گزارش ابتدا در مورد تئوری بنگاه اقتصادی صحبت می‌شود، سپس در مورد تزارنامه بانکهایی که به صورت عادی (در سایر کشورها) فعالیت می‌نمایند در مقایسه با بانکهای ماکه به روش اسلامی عمل می‌کنند و مقایسه ایزار به کار گرفته شده در این موسسات در مقایسه با ایزار شناخته شده در بازارهای بین‌المللی، سپس در مورد متوسط موزون هزینه بدھیها (سپرده‌ها) در مقایسه با هزینه سرمایه، و سپس بازده مورد انتظار یک سهامدار بانک خصوصی یا موسسه اعتباری با توجه به نرخ مورد انتظار بر روی سرمایه‌گذاری در بازار سرمایه ایران بروزی می‌شود، و در آخر نحوه تسهیم درآمد بین سپرده‌گذاران و سهامداران بانک خصوصی یا موسسه اعتباری پژوهش خواهد شد. قبل از اینکه وارد بحث اصلی شویم، لازم است دو جدول زیر را بررسی کنیم. اولی سطح بالاترهاي دولتی را در مقایسه با کل عملیات بانکی در تعدادی از کشورهای نشان می‌دهد که خود نمودار تمرکز عملیات بانکی دولتی در ایران هست که حتی از کشور چین کموفیست بالاتر است. دوم نقش بانکهای ایران بازار پول و سرمایه را نشان می‌دهد که ملاحظه می‌شود در امریکا این درصد به حدود ۲۰ درصد در حال حاضر رسیده است (این رقم در دهه ۱۹۷۰ بیش از ۶۰ درصد بوده است). در این خصوص در بخش دیگری مجدداً صحبت خواهد شد.

جدول (۲)

جدول (۱)

۱- تئوري بنگاههای اقتصادي

وظیفه مدیریت هر بنگاه اقتصادی به حداکثر رساندن ارزش سهام سهامداران موسسه می‌باشد. موسسات مالی هم از این موضوع مستثنی نیستند با این تفاوت که نسبت به جامعه‌ای که در آن فعالیت می‌نمایند تعهدات بیشتری داشته و البته مشمول مقررات محدودکننده که توسط ارگان نظارت‌کننده بر آنها اعمال می‌شود، می‌باشد. به هر صورت در چارچوب مقررات ذکر شده سودآوری مهمترین وظیفه مدیریت موسسه مالی نیز می‌باشد.

با به حداکثر رساندن حقوق صاحبان سهام در دوره‌های متوالی، مدیریت موسسه می‌تواند ارزش سهام موسسه را به حداکثر برساند.

$$\text{Max } Z = \sum_i S E_i$$

در صورتی که فرض کنیم افزایش سرمایه طی دوره مورد نظر انجام نشود، مدیریت با به حداکثر رساندن سود سالانه (یا به حداکثر رساندن بازدهی روی دارائیها و به حدائل رساندن هزینه روی بدهیها، موسسه) ارزش حققه صاحبان سهام و در نتیجه ارزش سهام را به حداکثر رسانده است.

$$\text{Max } Z = SE_0 + \sum_i \sum_j b_{ij} - F$$

در فرمول فوق SE حقوق صاحبان سهام در سال صفر بوده، ز بازدهی دارایی زیا هزینه بدھی ز طی دوره ای را نشان می دهد و F هزینه های ثابت است.

۲- نگاهی به تراز نامه یک بانک استاندارد و یک بانک اسلامی

بانک معمولی / بانک اسلامی			
سپرده جاری/قرض الحسنہ جاری	xxx	xx	صندوق قانونی
سپرده پس انداز/قرض الحسنہ پس انداز	xx	xx	سپرده اوراق قرضه دولتی/مشاكت
سپرده مدتدار/سپرده سرمایه‌گذاری	xxx	.xx	تسهیلات/عقود
ساختمانها	xx	xxx	داراییهای ثابت
سرمایه	xx	xx	ساختمانها
اندוחته‌ها	xx	xx	سپرده اسلامی
	xxx	xxx	جمع

با بررسی ترازنامه فوق ملاحظه می‌شود که وجه تمایز دو سیستم در قسمت دارائیها، تسهیلات است و در قسمت بدهیها سپرده‌هاست خصوصاً سپرده سرمایه‌گذاری. در بانکداری استاندارد نرخ سود یا بهره قابل محاسبه بر روی تسهیلات، ثابت است ولی در بانکداری اسلامی قرار است این سود متغیر

باشد (با توجه به فعالیتی که سرمایه‌پذیر یا استفاده کننده از منابع بانک انجام می‌دهد). به همین ترتیب سود تعیین شده بر روی سپرده‌ها در بانکداری استاندارد ثابت است و در بانکداری اسلامی متغیر و تغییرات آن خود تابعی است از الف) نوع تسهیلات که بانک اعطاء می‌نماید و ب) کارآئی و صرفه‌جوئی در هزینه‌های بانک، که نتیجه این دو سودآوری بانک و در نهایت تقسیم سود بین سپرده‌گذاران و سهامداران را سبب می‌شود که موضوع صحبت امروز است.

اگر بانکداری اسلامی به ترتیب مورد نظر پیاده شود یعنی دارائیهای با سود متغیر و بدھیهای با هزینه متغیر، نزدیکترین رکن بازار پول و سرمایه مشابه آنچه در اقتصادی پیشرفته فعالیت می‌نمایند، صندوقهای مشاع یا «میوچال فاندها» هستند که نوع سهم در هر دو طرف ترازنامه قرار می‌گیرد. این موسسات وجودی را تجهیز می‌کنند و در مقابل برگ سهام خودشان را منتشر می‌نمایند. این موسسات منابع جمع‌آوری شده را به مصرف خرد سهام در بورس می‌رسانند. شخصی که برگ سهام موسسه را می‌خرد آگاه است که پرتفوی سهام موسسه بالا یا پائین می‌رود بنابراین ریسک دارد ولی مطمئناً در درازمدت از سود ثابت سپرده‌ها بیشتر است.

چنانکه در جدول (۲) ملاحظه شد، اگر بانکداری با نرخ سود ثابت از پیش تعیین شده غیراسلامی تلقی شود، اقتصاد امریکا نیز به طرف اسلامی شدن حرکت کرده است. چه در اواسط دهه هفتاد، دارائیها بانکهای امریکائی نسبت به کل دارائیهای موسسات مالی حدود ۶۵ درصد بوده در صورتی که طبق صرفه‌جوئی در هزینه‌های بانک، که نتیجه این دو سودآوری بانک و در نهایت تقسیم سود بین سپرده‌گذاران و سهامداران را سبب می‌شود که موضوع صحبت امروز است.

اگر بانکداری اسلامی به ترتیب مورد نظر پیاده شود یعنی دارائیهای با سود متغیر و بدھیهای با هزینه متغیر، نزدیکترین رکن بازار پول و سرمایه مشابه آنچه در اقتصادهای پیشرفته فعالیت می‌نمایند، صندوقهای مشاع یا میوچال فاندها هستند که نوع سهم در هر دو طرف ترازنامه قرار می‌گیرد. این موسسات وجودی را تجهیز می‌کنند و در مقابل برگ سهام خودشان را منتشر می‌نمایند. این موسسات منابع جمع‌آوری شده را به مصرف خرد سهام در بورس می‌رسانند. شخصی که برگ سهام موسسه را می‌خرد آگاه است که پرتفوی سهام موسسه بالا یا پائین می‌رود بنابراین ریسک دارد ولی مطمئناً در درازمدت از سود ثابت سپرده‌ها بیشتر است.

چنانچه در جدول (۲) ملاحظه شد، اگر بانکداری با نرخ سود ثابت از پیش تعیین شده غیراسلامی تلقی شود، اقتصاد امریکا نیز به طرف اسلامی شدن حرکت کرده است. چه در اواسط دهه هفتاد، دارائیهای بانکهای امریکائی نسبت به کل دارائیهای موسسات مالی حدود ۶۵ درصد بوده در صورتی که طبق جدول مذکور در اواسط دهه نود به حدود ۲۰ درصد رسیده است. بررسی دقیق‌تر این آمار نشان می‌دهد که میوچال فاندها (Mutual Funds) سهم عمدت‌تری در بازار پول و سرمایه امریکا پیدا کرده و به عبارت دیگر یکی از ارکان بازار پول و سرمایه که دارای دارائیها و بدھیهای با سود متغیر

می باشد، نقش عمده تری را در بازار مالی ایفاء کرده است. بدیهی است که بانکها کار بانکی خود را انجام می دهند و شرائط و ضوابط تعیین شده برای بانکها متفاوت از ضوابط میوچال فاندها است. حال اگر قرار باشد بانکها مانند میوچال فاندها فعالیت نمایند و ضوابط و مقررات بانکی بر آنها تحمیل شود، ملاحظه می فرمایند که بانکی درستی انجام می شود و نه فعالیتی که میوچال فاندها انجام می دهند.

۳- رابطه بین سپرده‌گذاران و سهامداران بانک

به صورت ما مکلف به اجرای قوانین هستیم بنابراین در چارچوبی که قانون و مقررات تعیین کرده است چطور باید عمل کرد؟ من در مورد قسمت راست ترازنامه یا سود متغیری که بانکها می توانند از مشتریهای خود دریافت کنند صحبتی ندارم چون اگر سودآوری تنها ملاک تصمیم‌گیری بود کلیه بانکها احتمالاً فقط در امور بازارگانی فعالیت می کردند. از طرف دیگر اگر توسعه اقتصادی کشور مد نظر بود و بانکها مکلف به اعطای تسهیلات زیربنایی می شدند، مطمئناً در طرحهای وارد می شدند که نرخ بازدهی داخلی آنها از سود پرداختی به سپرده‌گذاران کمتر است، و به هیچ عنوان جوابگوی سپرده‌گذاران نخواهد بود چه رسد به سهامداران. به هر صورت صحبت اینجانب در مورد طرف چپ ترازنامه است و رابطه بین سپرده‌گذاران و سهامداران بانک.

متوجه هزینه بدھیها در سیستم بانکی:

۱- قرض الحسنے جاری	در ترازنامه	نسبت به سود علی‌الحساب متوسط موزون	سپرده‌ها	یا هزینه بانک	سود علی‌الحساب متوسط موزون
۲- سرمایه‌گذاری کوتاه مدت	%۰	%۴۴/۴	%۴۰	۰	%۰/۰
۳- سرمایه‌گذاری ۱-۴ ساله	%۱۰	%۱۱/۱	%۲۰	%۹	%۰/۹۹
۴- سرمایه‌گذاری ۵ ساله	%۲۰	%۲۲/۲	%۲۰	%۱۵	%۳/۲۳
	%۹۰	%۱۰۰/۰	%۹۰	%۱۹	%۴/۲۲
				%۵۴	%۸/۵۴

۴- بازده مورد انتظار سهامدار (دولت یا بخش خصوصی)

۴-۱) سهامدار بخش عمومی یا دولت - در یک اقتصاد کارآ حتی دولتی، دولت این امکان و حق را دارد که منابع خود را در طرحهای سرمایه‌گذاری نماید که بیشترین بازدهی را داشته باشد. در درازمدت این تصمیم‌گیری دولت به نفع ملت است چون منابع کشور به ترتیب بهینه استفاده می شود. بر این اساس اگر صنعت بانکداری برای مثال در مقایسه با صنعت پتروشیمی بازده مناسبی نداشته باشد، به نفع کشور است که دولت فقط برای ارائه خدمات بانکی یک بانک را حفظ و سایر بانکها را به مرور تعطیل کرده و احتمالاً منابعی که از این طریق حاصل می گردد را مثلاً در صنعت پتروشیمی بازده بالاتر سرمایه‌گذاری نماید.

۴-۲) سهامدار بخش خصوصی - در بخش خصوصی یک سرمایه‌گذار این امکان و حق را دارد که وجود خود را حداقل در بورس اوراق بهادار تهران سرمایه‌گذاری نماید. همانطوری که همگی اطلاع دارند، در حال حاضر بازده مورد انتظار در بورس اوراق بهادار حدود ۲۷ درصد در سال است (ضریب نسبت قیمت به درآمد یا E/P حدود $۳/۵$ تا $۴/۷۵$ است که برابر با ۲۷ درصد در سال می‌شود).

۵- روش پیشنهادی برای بانکهای خصوصی:

با توجه به سودآوری بانک یا موسسه اعتباری خصوصی، ترتیب تقسیم سود به شرح زیر پیشنهاد می‌گردد:

۱- (۵) پرداخت سود علی الحساب به سپرده‌گذاران مانند بهره به سپرده‌گذاران در سیستم بانکی عمومی دارای اولویت بوده و جزء هزینه‌های قابل قبول مالیاتی برای بانک یا موسسه اعتباری تلقی می‌شود. لذا این اقلام می‌بایست در درجه اول پرداخت گردد.

۲- (۵) پس از کسر هزینه‌ها، تا زمانی که سود پرداختی به سهمداران بازده مورد انتظار سرمایه‌گذاران در بورس اوراق بهادار تهران نشده پرداخت ذیگری به سپرده‌گذاران جایز نیست.

۳- (۵) پس از پرداخت (۵-۲)، در صورتی که بانک سود مازاد داشته باشد، مبلغ مازاد به نسبت نرخ به کار گرفته شده در فوق بین سپرده‌گذاران و سهامداران تسهیم می‌گردد. به عبارت دیگر بر روی ۱۰۰ ریال سپرده $۸/۵۴$ درصد به طور متوسط و بر روی ۱۰۰ ریال سرمایه ۲۷ درصد تخصیص می‌یابد، یا سود مازاد بانک به نسبت یک و $۳/۲$ به ترتیب بین سپرده‌گذاران و سهامداران تقسیم می‌گردد.

۶- نکاتی که باید توجه شود:

۱- (۶) نرخ مالیات - سود علی الحساب پرداختی توسط بانکها معاف از مالیات می‌باشد. سود پرداختی به سهامداران مشمول مالیات است. سود مازاد قابل پرداخت به سپرده‌گذاران آیامشمول یا معاف از مالیات باید باشد؟

۲- (۶) رابطه بین هزینه بدھیها (متوسط موزون بازده سپرده‌ها) و حداقل بازدهی مورد انتظار سهامداران دو یک اقتصاد نیمه‌آزاد مانند اقتصادما قابل قبول است. البته صحیح‌تر می‌بود که نرخ پرداختی روی سپرده‌ها و نرخ دریافتی بابت تسهیلات آزاد می‌شد و بانک مرکزی تمرکز روی نرخ تورم و پائین آوردن آن می‌کرد. با پائین آمدن نرخ تورم نرخ سود علی الحساب پرداختی بانکها نیز پائین آمده و چون سرمایه‌گذاری در بورس اوراق بهادار تهران نسبتاً آزاد است قیمت سهام بالاکشیده و بازده سهام تقلیل می‌یابد و در نتیجه رابطه بین هزینه بدھیها و نرخ مورد انتظار سهامداران به یک نسبت پائین می‌آید.

۶-۳) همانطور که در بند ۲-۶ بیان شد، اصلاح است که نرخ پرداختی روی سپردها و نرخ دریافتی بابت تسهیلات آزاد گردد تا وجوهی که خارج از سیستم بانکی به صورت غیررسمی ولی موازی سیستم بانکی عمل می‌کند کم کم جذب سیستم بانکی شود. درصورتی که بانک مرکزی رشد نقدینگی را محدود سازد مطمئناً برای مدت کوتاهی با افزایش نرخ سود پرداختی و دریافتی مواجه خواهیم بود ولی متعاقباً نرخها پائین آمده حتی از نرخهای فعلی (در صورتی که نرخ تورم هم پائین آمده باشد) پائین‌تر خواهد رفت. در این راستا به نظر اینجانب بانک مرکزی می‌تواند اجازه دهد که بانکها روی قرض الحسنہ جاری و قرض الحسنہ پس‌انداز و سپرده سرمایه‌گذاری به صورت روزانه سود پرداخت نماید. توجیه اسلامی بودن این عمل کاملاً روشن است چون حداقل دوره سرمایه‌گذاری (یا اعطای تسهیلات) با توجه به اوراق مشارکت دولتی که به صورت روزانه سود می‌پردازد به حداقل ممکن یا روزانه تبدیل شده است بنابراین بانکها می‌توانند مازاد نقدی روزانه را در اوراق مشارکت سرمایه‌گذاری نمایند و لذا می‌توانند روی سپرده‌ها نیز به صورت روزانه سود پرداخت نمایند. تشکیل Money Market Funds در امریکا هم به علت امکان سرمایه‌گذاریهای کوتاه‌مدت به وجود آمد.

۶-۴) نکته مهم دیگری که باید ذکر شود استانداردهای حسابداری است که لازم است در مورد بانکها اعمال گردد. استاندارد مشابه و یکنواخت برای استهلاک، ذخیره‌گیری مطالبات مشکوک الوصول، حداقل سرمایه، روش ذخیره‌گیری برای عملیات زیرخطی وغیره بدکار گرفته شود.